

A II. vatikáni zsinat (1962-1965) egy átfogó reformnak számított, ami mind a liturgiában, mind pedig a templom kinézetében újításokat vezetett be. A templom szentélye még egészen máshogy nézett ki régen, mint manapság. Anno a templom főoltára, ami még fából volt, a Mária falfestmény alatt helyezkedett el (*1. kép*). Ez azt jelentette, hogy a szentmise döntő többségében háttal állt a pap a híveknek. Ezen kívül még áldoztató rács is volt, ami a népet a szentély résztől választotta el. (*Az áldoztató rács még néhány templomban mai is fellelhető* .)

A zsinatban úgy rendelkeztek, hogy a főoltár kerüljön a szentély középső, elülső részére, hogy mindenki láthassa a szent misztériumot. A mi templomunkban jól ismerjük, hogy hogyan oldották meg ezt. Mikor egy új, márványból készült főoltárt kapott a templom Garajszki Jenő keze-munkája révén, sajnos az áldoztató rácsot elbontották.

1. kép: Jól látható, hogy mennyire másképpen van még az elrendezés a szentélyben.

2. kép: Ez volt régen a faoltár, amit ma ezen a helyen lehet látni.

3. Manapság így néz ki a templom.

